

Umutlarında Bir Türlü Açamadım

— Yazan Adam · 25 Ocak 2015

Ey sevgili...

Biliyorum sana yar olamadım
Umutlarında bir türlü açamadım
Her lahzayı bir gece gibi yaşattım
Ne zaman ümitlensen o an ağlattım

İnsandım

Lakin adamlıktan hayli uzaktım
Tuttuğunu kopartan bir vicdandım
Dert nedir, hiç anlamadan çalıştım
Hiç hasret duymadan öyle yaşadım

Bizim topraklar

Çok sert ve kıraçtır, kışları ayazdır
Bacası tütmeyen canlar niyazdadır
Sabır sineleri dağılayan bir nardır
Suskun çığlıklar elbette dağlardır

Yar nedir

Bilmezdik, kadını nesil için seçerdik
Gücü kuvveti yerinde olanları bilirdik
Gidince babasına hiç geri çevrilmezdik
Her şeyimiz bilir kimseye ezdirmezdik

Edep ve nezaket

Epey geç uğradı bizim kurak diyarlara
Cehalet nam salar çıkılmaz örfü kurallara
Asabiyet ve kin hep vardı nefesine uyanlara
Mazlum asla ses çıkartamazdı vuranlara

İlim, irfan bilinmez

Ata, ecdat ne demişse ondan geçilmezdi
Göçüp gidenler nedense hiç dönmezlerdi
Dine çok sadakat gösterilse de bilinmezdi
Hoca ne söylemişse hemen icabet marifetti

Bir ömür böyle geçti
Sadece yaşamak için yaşayan canlardık
Ne derleri, dikkate alacak kadar açıldık
Bilmem ki hak ve hakikatten ne anladık
Zaten herkes çaresiz ölüyor araştırmadık

Mustafa Cilasun